

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ved ikke, om hr. Melchior medvirken til det her forslag er tragikomisk, men jeg vil blot nøjes med at konstatere, at SF fremsætter et forslag til vedtagelse, som indeholder nogle formuleringer om, at man skal målrette sanktionerne. Derefter er der en række partier, der gør megen grin med det, eller kalder det tragikomisk, eller hvad de nu gør, rejser megen debat om det, hvorefter de selv efterfølgende fremsætter et forslag til vedtagelse med nøjagtig det samme indhold. Det er mildest talt forbløffende.

Så det er åbenbart ikke dér uenigheden er. Uenigheden må være et andet sted, siden dette store flertal af partier havde et behov for at fremsætte et andet forslag til vedtagelse end den, SF havde fremsat. Så kunne vi ikke få afsløret: Hvor er det egentlig, uenigheden er?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Arne Melchior, om det er således, at vi altid her i Folketinget, når vi debatterer og fremsætter vedtagelser, har kontante løsninger på alle problemerne. Er det ikke sådan, at vi faktisk ofte også angiver nogle retningslinjer til og nogle henstillinger om, hvorledes man skal køre processen videre?

Det har faktisk været vores ønske at få drejet processen og give et signal om, hvorledes den internationale proces skal køre videre. Og jeg må sige, at det har vi opnået. Jeg synes, det er rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, at selv i det udkast til forslag til vedtagelse ligger der jo faktisk nogle signaler om, at man i høj grad skal tage hensyn til civilbefolkningen.

Det har været vores ønske, at man i den videre proces i højere grad skal gøre det. Vi har ikke haft en forestilling om, at vi skulle komme med en løsning. Det er der jo ingen af os, der kan i en proces, hvor der er så mange internationale parter. Men vi kan komme med et signal om retningen, og hvad man skal tage hensyn til. Det synes jeg faktisk vi er tæt ved at have opnået.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ethvert folketingsmedlem kan jo stille enhver forespørgsel. Sådan er det demokratiske system. Listen over forespørgsler, der skal foretages i de næste 2½ måned herinde, er også præget deraf. Men det er nu mest interessant med forespørgsler, der har et positivt sigte, og som kan føre til

en forbedring af noget, og det gør dagens forespørgsel ikke.

Må jeg så sige til hr. Søren Søndergaard, at han ikke kan læse indenad, eller også vildleder han bevidst Folketinget ved at læse en halv sætning. Den sætning, som hr. Søren Søndergaard støtter sig til, siger, at vi skal støtte FN-initiativer, underforstået hvis sådanne skulle komme – de er ikke kendt i dag, for så var de bragt ud i verden – der tager sigte på at målrette sanktioner mod det irakiske regimes muligheder for at anskaffe masseødelæggelsesvåben.

Jamen det er da klart, at vi skal prøve det, og derfor er der jo overflyvninger både i syd og i nord, fordi vi målretter dem for at hindre Saddam Hussein i at skaffe sig farlige våben. Det læste jeg jo op af fra den tyske efterretningstjeneste i min ordførertale.

Det har intet at gøre med at målrette, således at befolkningen får mere mad, end den får i dag, for der er ikke noget, vi hellere ville, og vi ville det lige så gerne som hr. Søvnald, hr. Knud Erik Hansen og hr. Søren Søndergaard, nøjagtig lige så meget. Og vi har lige så manglende evner som de tre herrer til at skaffe en sådan målrettethed.

Hr. Søren Søndergaard har ikke med et komma antydnet, hvordan den kan skaffes. Hvis han har ligget og vidst det i flere uger og måneder, så er han et skarn, hvis han ikke har bragt det til verdens kundskab noget før. Men han gør det altså heller ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior, om ikke jeg har ret i, at der – ud over det, hr. Arne Melchior selvfølgelig har nævnt – er en meget, meget væsentlig forskel på de to forslag til vedtagelse i indledningerne.

Hr. Villy Søvnalds forslag til vedtagelse konstaterer, at 10 års økonomiske sanktioner imod Irak osv. har betydning ufattelige lidelser for civilbefolkningen i form af en afgrundsdyb fattigdom og en alarmerende høj dødelighed. Her siger SF, at hovedansvaret ligger på 10 års økonomiske sanktioner.

I det forslag til vedtagelse, som vi andre har formuleret, står der, at det irakiske regime bærer hovedansvaret for, at 10 års økonomiske sanktioner har medført ufattelige lidelser. Det opfatter jeg som en meget væsentlig forskel på de to. SF anklager først og fremmest sanktionspolitikken.